

Ruth Chapter 1 רות

- 1 וַיְהִי בַיָּמֵי שָׁפֹט הַשִּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לְגֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:
- 2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיַּהֲיוּ-שָׁם:
- 3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
- 4 וַיָּשָׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבִּיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיָּשָׁבוּ שָׁם כְּעֹשֶׁר שָׁנִים:
- 5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:
- 6 וַתָּקָם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְשִׂידָה מוֹאָב כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לֶחֶם:
- 7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלְתֶּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:
- 8 וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵּי כַלְתֶּיהָ לִכְנֹה שֹׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעִמָּדִי:
- 9 **יִתֵּן** יְהוָה לָכֶם וּמָצְאוֹן מִנוֹסָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה:

Ruth Chapter 1 רות

נתן QI3ms “He will give”; HOWEVER, by context, this form is what is called a Jussive and is given a volitional nuance in translation: “may He give”. We will study this in more detail in Lesson 18. With most verbs, there is an overlap between the Imperfect and the Jussive forms. When an Imperfect form without a Vav Conjunction appears as the first word in a clause it is often Jussive. The *more* correct parsing is QJ3ms, but since it is identical to the Imperfect (as there often is), we wanted to mention it here.

10 ותאמרנה לה כי-אתך **נשוב** לעמך:

שוב QI1cp “we will return”

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי **למה** תלכנה עמי העוד-לי בנים
במעיי ויהיו לכם לאנשים:

QI2fp “you will go”, or with the interrogative, “**why** will you go(?)”

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי
תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לביתי היות
לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-
יהוה:

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה:

15 ותאמר הנה שבה ובמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי
אתרי ובמתך:

Ruth Chapter 1 רות

16 וַתֹּאמֶר רות אֶל־תִּפְגַּעִי־בִי לְעֹזְבִי לָשׁוּב מֵאַחֲרַיָּךְ כִּי אֶל־
אִשְׁרֵי תִלְכִּי אֵלַיְךְ וּבְאִשְׁרֵי תִלְיִנִי אֶלֶיךָ עִמָּךְ עָמִי וְאֵלֶיךָ
אֵלֶּהי:

הלך QI2fs “you will go”. Remember הלך is the verb that acts like a 1ⁱ verb, with

R₁ dropping.

הלך QI1cs “I will go”

לִין QI2fs “you will lodge/dwell/spend the night” (Lesson 29 vocab word)

לִין QI1cs “I will lodge/dwell/spend the night”

17 בְּאִשְׁרֵי תִמּוּתִי אָמוּת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה
יָסִיף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָךְ:

מוֹת QI2fs “you will die”

מוֹת QI1cs “I will die”

עֲשֶׂה QI3ms “(Adonai) will do” or “May (Adonai) do.” In contrast to the other

3ms verb we reviewed above, this is not a Jussive. Ruth is not expressing the direct will of

Adonai, but more the condition of terms of the oath she is making.

18 וַתֵּרָא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתִּחְזַל לְדָבָר
אֵלֶיהָ:

19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאנָה בֵּית
לָחֶם וַתֵּהֱמוּ כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרָנָה הִזֹּאת נָעָמִי:

20 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נָעָמִי קָרְאֵנִי לִי מִרְא כִּי־
הֵמָּר שָׂדֵי לִי מָאֵד:

Ruth Chapter 1 רות

21 אָנִי מִלְאָה הִלְכֹתִי וְרִיקָם הִשְׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי
נַעֲמִי וַיהוָה עָנָה בִּי וְשָׂדֵי הָרַע לִי:

קתא Q12fp “you will call” or, with the interrogative, “why do you call...?”

22 וַתָּשָׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאָבִיָּה כָלְתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְׂדֵּי
מוֹאָב וַהֲמָה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלִית קֹצִיר שְׁעָרִים: